

Formanden: Paa Grund af det Forslag om et Udvalgs Nedsættelse, som den ærebe Daler saaledes har stillet, vil Forhandlingen nu kun angaae dette Forslag; men jeg skal med Hensyn til nogle enkelte Ytringer af den ærebe Daler dog bemærke, at forsaavidt Sagen bliver henviist til Udvalg, kan det ikke beroe paa dette Udvalgs Indstilling, om Sagen atter skal komme for eller ikke her i Salen. Det er en Selvfølge, at naar Thinget nedsætter et Udvalg, maa dette afgive en Betænkning til Thinget og denne maa da enten gaae ud paa at fremme Andragendet, eller paa ikke at fremme det, og gaaer den ud paa ikke at fremme Andragendet, foreligger der et Forslag fra Udvalget. Søvrigt skal jeg endnu bemærke, at jeg troer ikke, at man af Forretningsordenen kan udlede, at det er nødvendigt, at der i en Sag af den Besskaffenhed som den nærværende foreligger andet Forslag end det, der indeholdes i selve Andragendet; det er vel saa, at Forretningsordenens § 27 nærmest kun omhandler Forslag, og forudsætter saaledes, at der foreligger et Forslag, men man kan heller ikke andet end indrømme, at der i det foreliggende Andragende indeholdes et Forslag til Thinget, idet deri er fremsat en Begjæring om en Beslutning af Thinget. Som jeg sagde, vil altsaa Forhandlingen om Spørgsmaalets Realitet eller Spørgsmaalet, om man vil indrømme eller nægte den fremsatte Begjæring, være at standse, indtil det fremkomne Forslag om et Udvalgs Nedsættelse er afgjort.

Jeg veed ikke, om den ærebe Forslagsstiller vil supplere sit Forslag ved at nævne Antallet af de Medlemmer, hvoraf Udvalget skal bestaae.

J. M. Hansen: Jeg foreslog, at Udvalget skulde bestaae af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Formanden: Der foreligger altsaa et Forslag om Nedsættelsen af et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, alle valgte her i Salen. Forhandlingen over dette Forslag er aabnet; den ærebe Rigsdagsmand for Svendborg Amts 4de Valgkreds har Ordet.

Schiern: Jeg havde ønsket at sige nogle Ord om Sagens Realitet; men efter den Stilling, Sagen nu har taget, skal jeg stille mig anderledes til Debatten. Jeg skal tale i en anden Retning, nemlig om Spørgsmaalet om Nedsættelsen af et Udvalg eller ikke, istedetfor at fremkomme med et Par Bemærkninger om Realiteten, som jeg ellers vilde have tilladt mig. Jeg vil da begynde med at bemærke, at dette Spørgsmaal jo vistnok i og for sig ret vel egner sig til at debatteres; thi naar man seer hen til de Grundlove, der paa en særegen Maade have udøvet en stor Indflydelse paa vor Grundlov, og at det i dem er aldeles nægtet, at man overhoved kan kaldes til Regnskab for sine Ytringer i Repræsentationen udenfor samme, maa man jo vel spørge om, hvorfor det er, at denne Nægtelse ikke er lige saa absolut hos os. Jeg sigtede til den franske Forsatning af 1848, der senere i den ommeldte Henseende først af den nuværende Keiser er bleven forandret, og til den belgiske Forsatning, hvis § 44 ligeledes bestemt fastsatte, at man lige saa lidet paa nogen Maade kan kaldes til Ansvar for de Ytringer, som som Repræsentant udtaler, som for sin Stemmegivning. Men dengang Grundlovudkastet forelagdes her af Marts-Ministeriet, var der i denne Henseende givet en Tilspøining, der nu staaer for os i § 61: „For sine Ytringer paa Rigsdagen kan intet af dens Medlemmer uden Thingets Tilladelse drages til Ansvar udenfor samme“, og saaledes blev det da her i Landet ikke ubetinget nægtet, at man udenfor Salen kunde komme til Ansvar for sine Ytringer. Hvad der skulde forstaaes ved disse Ord blev aldrig oplyst af noget Medlem af det daværende Ministerium, hverken af den ærebe Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), der kom til at deeltage i Forhandlingerne om Grundloven i denne Sal, eller af den nuværende Indenrigsminister, som dengang ikke havde Plads her, ingen af dem har ved Grundlovudkastets Fremlæggelse fundet Leilighed til at udtale sig om, hvad Betydningen var af disse Ord. Der fattedes dog ikke paa hiin Tid dem, som bleve opmærksomme paa det meget Ubestemte, der var i Ordene i